

Stijl

De meester van het kleine

Binnenhuisarchitecte Joke Stephan (49) kent geen groter plezier dan kleine ruimten. Juist dan is de noodzaak voor een inventieve oplossing groot en komt haar specialiteit het beste tot uitdrukking. "Ik zie ruimte als tijd. Je kunt er niet meer van krijgen, maar je kunt het wel beter gebruiken." ARTHUR VAN DEN BOOGAARD

De binnenhuisarchitecte woont zelf ook klein. De drie vertrekken - keuken, badkamer en woonruimte - beslaan zo'n 57 vierkante meter. Toch blijkt in de woonruimte voldoende plaats te zijn voor kantoor, werkgedeelte, eethoek, open slaapkamer en een ruime plek om te zitten. Elke centimeter is gebruikt, zonder dat het huis een volle indruk maakt. Natuurlijk had Stephan liever twee extra kamers. Dan werd één ingericht als afzonderlijk atelier en één als slaapkamer. Maar die heeft ze niet. Dus werkt deze oplossing zeker zo goed. "Ik leef op een kleine oppervlakte, maar met een zee van ruimte."

Het was in 1997 dat ze besloot een punt te zetten achter haar carrière als videomaakster. Na vijftien jaar had ze het wel gezien. Na een jaar wikken en wegen, hoorde ze zichzelf tegen een vriendin zeggen: 'Het liefste zou ik natuurlijk binnenhuisarchitecte worden.' Enkele cursussen en opdrachten voor vrienden later begon Stephan in 1998 haar eigen bedrijf: Emma interieuradvies. Misschien komt het doordat ze in het begin vaak werkte voor vrienden, maar haar werkwijze is nog steeds hetzelfde als in die begintijd: zeer persoonlijk. Natuurlijk bezoekt ze de in te richten woning. Maar zeker zo belangrijk is het gesprek met de klant over de specifieke wensen, maar vooral ook over diens 'dromen over wonen'. "Vaak hebben klanten lang gekoesterde wensen, maar denken ze dat die in hun huis onmogelijk zijn. Mijn uitdaging is dan met zo'n effectieve tekening te komen dat die wensen wél worden gerealiseerd."

Niet toevallig zijn de meeste van haar opdrachten afkomstig van mensen die kleiner gaan wonen, of wier kinderen het huis uit zijn en die daardoor een kamer over hebben. Juist bij deze groep is de drang tot verandering groot. "Het zijn vaak vijftigplussers die eindelijk tijd voor zichzelf hebben en allerlei plannen maken voor de rest van hun leven. Herindelings, of juist een nieuw huis, is daarvoor een belangrijk startpunt. Het is een fijn idee die spannende tijd te omlijsten met een zo mooi en praktisch mogelijke inrichting."

Iedereen die klein woont, of kleiner gaat wonen, kan het beamen: goede opbergruimte is een zegen, jammet dat er altijd te weinig van is. Veel van het werk van Stephan heeft met dit probleem te maken. Als oplossing kiest ze vaak voor het maken van kasten op plekken die toch niet worden gebruikt, zoals onder bedden of tafels of op de gang: Haar specialiteit is echter het creëren van ruimte; "Ruimte is als tijd. Je kunt er niet meer van krijgen, maar je kunt het wel beter gebruiken."

Om dit voor elkaar te krijgen, gebruikt ze simpele methoden. Zoals slim gebruik van licht en spiegels, muren zoveel mogelijk vrij laten, niet te veel verschillende kleuren door elkaar gebruiken of meubels precies op maat maken. "Een kast die passend tegen de muur staat, of een waar net nog een kier tussen zit is vaak een verschil tussen dag en nacht. Soms is het probleem eenvoudig op te lossen, maar is de blik van een buitenstaander - in dit geval dus mijn blik- nodig om het te zien."

Echt leuk vindt Stephan het als de oplossing minder voor de hand ligt. Dat ze lang moet speuren, passen en meten, net zolang tot de puzzel in elkaar past. Zoals met die secretaire waarvoor een nieuw tafelblad nodig was en dat ze volledig uit elkaar haalde, waardoor het geheel bureau en wandkast tegelijk werd. Of de kledingkast naast het hoofdeinde van een bed in een piepkleine slaapkamer, waar ze uit de zijwand een stuk weghaalde, zodat er een nachtkastje ontstond. Of dat kantelraam tussen kamer en balkon, waarvan ze het kantelpunt precies op tafelhoogte plaatste, zodat het gebruikt kon worden als balkontafel.

Terwijl Stephan dit vertelt, glimpen haar ogen. Alsof ze de oplossingen ter plekke opnieuw uitvindt. "Niets is fijner dan een vondst die de puzzel passend maakt." Zo wilde onlangs een vrouw van een kinderkamer een ruimte maken om te schrijven. Die kamer leek Stephan te donker, zodat ze voorstelde een muur door te breken, waardoor een grote en lichte kamer zou ontstaan. Dat was aanvankelijk lastig, totdat bleek dat de douche eigenlijk al jaren te klein was. "Toen ik dat hoorde, viel het kwartje. Met het doorbreken zou automatisch een deur vervallen, zodat de gang daar naartoe gebruikt kon worden voor de uitbreiding van de douche: alleen maar voordelen, dus. Zo'n oplossing vinden, geeft mij echt een kick."